

Sygn. akt II Ca 1045/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Końska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 r. w Kielcach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S. (1)

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 10 czerwca 2016 r. sygn. I C 962/15

oddala apelację.

II Ca 1045/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 VI 2016r Sąd Rejonowy w Sandomierzu zasądził od M. S. (1) na rzecz G. S. (1) 8964zł z odsetkami od 25 XI 2015r oraz 1217zł kosztów procesu; nakazał pobrać od pozwanej 449zł kosztów sądowych.

W apelacji pozwana domagała się uchylenia wyroku w całości i umorzenia postępowania przy obciążeniu strony powodowej w całości kosztami postępowania za obie instancje, w tym także kosztami zastępstwa adwokackiego na rzecz strony pozwanej zgodnie z obowiązującą taryfą, ewentualnie uchylenia wyroku Sądu I instancji w całości i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania . Z ostrożności procesowej wniosła o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie INS 652/14 SR w Sandomierzu –na podstawie art. 177 paragraf 1 pkt. 1 k.p.c.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- błędne ustalenie stanu faktycznego polegające na przyjęciu , że pozwana wspólnie z nieżyjącym już mężem W. S. zaciągnęli kredyt w Banku Spółdzielczym w S. –Filia w K. na „ remont Ś. i wesele córki M. S. (1)” a pomiędzy stronami nin. Postępowania nie było żadnego porozumienia w kwestii udzielenia powódce przez pozwaną i jej męża w zakresie udzielenia z tego kredytu pożyczki w kwocie 10000zł małż. (...) oraz zobowiązania się G. S. (1) co do spłaty tej części kredytu

-pominięcie faktu, że na dzień wyrokowania powódka została powołana do spadku po W. S. –z uwagi na skuteczne odrzucenia spadku przez dzieci W. S. w sprawie I Ns 652/14 SR w Sandomierzu . W tej sytuacji nastąpiła konwersja uprawnień wierzycielskich G. S. (1) z jej prawami i obowiązkami wynikającymi z dziedziczenia także długów W. S. .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Na podstawie art. 505¹³§2kpc uzasadnienie ograniczone jest dom wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku.

Sąd Rejonowy przeprowadził w sprawie wyczerpujące postępowanie dowodowe, a w uzasadnieniu skarżonego wyroku wskazał dowody, na których się oparł oraz te, którym odmówił waloru wiarygodności z wyjaśnieniem przyczyn.

Sąd prowadzący postępowanie ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przepis art. 233 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu treści art. 328 § 2 k.p.c., nakłada na sąd orzekający obowiązek: po pierwsze - wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, po drugie - uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, po trzecie - skonkretyzowania okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności, po czwarte - wskazania jednoznacznego kryterium oraz argumentacji pozwalającej - wyższej instancji i skarżącemu - na weryfikację dokonanej oceny w przedmiocie uznania dowodu za wiarygodny bądź też jego zdyskwalifikowanie, po piąte - przytoczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dowodów, na których sąd się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. Jak trafnie przyjmuje się przy tym w orzecznictwie sądowym, jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (tak min. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, LEX nr 56906). Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając (tak Sąd Najwyższy min. w orzeczeniach z dnia: 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, LEX nr 52753, 12 kwietnia 2001 r., II CKN 588/99, LEX nr 52347, 10 stycznia 2002 r., II CKN 572/99, LEX nr 53136). Tymczasem skarżąca ograniczyła się do przedstawienia własnej oceny wiarygodności zeznań W. J., M. B. i M. S. (2) nie wykazując błędów oceny dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy, stąd zarzut błędnych ustaleń należy uznać za chybiony. W tym stanie Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i wnioski Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne.

Małżonkowie S. wspólnie zaciągnęli kredyt, którego spłatę poręczyła powódka. Zgodnie z art. 881kc w stosunku do kredytodawcy zarówno kredytobiorcy, jak i poręczyciel odpowiadają solidarnie. Poręczycielowi, który uiścił dług w całości lub części przysługuje w stosunku do dłużnika głównego, prawo regresu obejmującego całość zaspokojonej wierzytelności z tytułu wstąpienia w miejsce zaspokojonego wierzyciela (art. 518§1 pkt.1kc). W okolicznościach sprawy powódka spłaciła za dłużników na rzecz Banku kwotę dochodzoną pozwem i nabyła w stosunku do dłużników roszczenie o zwrot dokonanej wpłaty. Odpowiedzialność dłużników wobec powódki ma charakter solidarny, gdyż ich zobowiązanie dotyczyło ich wspólnego mienia (art. 370kc). Zgodnie zaś z art. 366§1kc powódka mogła żądać zwrotu od kredytobiorców łącznie lub każdego z nich osobno. Wnosząc powództwo przeciw pozwanej powódka dokonała

wyboru jednego z dłużników solidarnych. Na dochodzoną w tej sprawie odpowiedzialność pozwanej nie ma więc wpływu śmierć współkredytobiorcy, gdyż pozwana odpowiada za własny dług (jako dłużnika solidarnego). Dopiero po uiszczeniu zasądzonej kwoty powstanie po jej stronie możliwość wystąpienia z żądaniem regresowym przeciwko spadkobiercom współdłużnika solidarnego (współkredytobiorcy).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw (art. 385kpc).

,

(...)

1. (...)

2. (...)